

[Gert Petersen]

Sagen er i hvert fald den, at jeg stillede statsministeren, jeg tror en halv snes spørgsmål om, hvordan disse betragtninger over decentralisering og selvforvaltning skulle forstås, for som jeg sagde, kan de forstås på forskellig måde, hvad den filosofiske statsminister sikkert vil give mig ret i. Det fik jeg ikke noget svar på, og jeg havde ellers regnet med, at vi skulle have en interessant diskussion om selvforvaltning og decentralisering. Men o.k., jeg var jo inde på den tanke, at al denne tale måske var skalleskjul for noget helt andet, og den har jeg egentlig fået bekræftet gennem statsministerens tavshed.

Formanden:

Inden vi går til anden omgang, skal jeg meddele, at det er min hensigt at køre igennem uden middagspause.

Svend Auken (S):

Hr. Erhard Jakobsen sagde tidligere under debatten i dag, at han slet ikke kunne genkende det Danmark, der blev gengivet i min tale her i dag, da jeg talte om de økonomiske og menneskelige problemer, som det danske samfund står over for. Hr. Erhard Jakobsen var meget overrasket over, at mit billede af Danmark omfattede arbejdsløshed, gæld, store miljøproblemer, mange mennesker, der bliver holdt uden for det aktive samfundsliv, stigende skattetryk osv.

Jeg er nødt til at sige til hr. Erhard Jakobsen, at disse oplysninger om det danske samfund i dag desværre er sande. Arbejdsløsheden vokser faktisk og er på vej mod det uhyggelige tal 300.000. Gælden vokser; den er faktisk blevet fordoblet de sidste 6 år. Miljøproblemerne er voksende i vores samfund. Vi har netop fået at vide, at der nu er så stort et iltsvind i de danske farvande, at der ikke kan fanges fisk helt op til Anholt. Skattetrykket er voksende og er vokset kraftigt i de sidste 6 år.

Det er selvfølgelig ikke hele sandheden om Danmark, at der er gæld, arbejdsløshed, mennesker, der bliver holdt uden for samfundet, miljøproblemer osv., men det er desværre en væsentlig del af sandheden, og det er de udfordringer, regeringen og Folketinget står over for.

Jeg vil i modsætning til hr. Erhard Jakobsen rose statsministeren for, at han i sin tale i tirsdags vedkendte sig, at det på disse områder går

den gale vej med dansk økonomi og med det danske samfund. Statsministerens opregning af problemer i tirsdags var mindst lige så pessimistisk som den, jeg kom med i min tale i dag. Det, jeg derimod savnede i statsministerens tale, og som jeg også savnede i replikken i dag, var, at regeringen vedkendte sig et ansvar for, at det er gået så skævt i Danmark i de sidste 6 år.

Jeg forstod på den krydsild, der var med statsministeren i fjernsynet efter trontalen, at han mente, at regeringen ikke havde noget ansvar for, at det var gået så skævt de sidste mange år. Han mente, at det var Folketingets skyld, og han mente, at det var arbejdsmarkedets parters skyld.

Jeg må sige til statsministeren, at jeg tror, han gør klogt i som regeringschef at vedkende sig, at han har et væsentligt medansvar for, at udviklingen er gået så skævt, som den er i det danske samfund. Netop på det økonomiske område har regeringen jo rent faktisk haft et flertal i næsten hele sin regeringsperiode. Den har som mindretalsregering – og vi har jo næsten ikke haft andet end mindretalsregeringer i Danmark – kunnet stole på et flertal. Det vil sige, at det er virkningen af 6 års borgerlig politik, vi nu ser.

Med hensyn til at give arbejdsmarkedets parters skylden og sige, at det er deres ansvar alene og ikke regeringens, må jeg minde om, at regeringen naturligvis er den største arbejdsgiver i det danske samfund, og at finansministeren er en vigtig brik i de meget afgørende forhandlinger på arbejdsmarkedet, der foregår, nemlig forhandlingerne inden for den offentlige sektor.

Statsministerens tale her i dag var langt mere fredsommelig end den, der blev holdt i tirsdags, i omtalen af den offentlige sektor, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg kunne have sparet 4-5 sider af min i øvrigt, synes jeg, glimrende tale; hvis statsministeren havde nøjedes med de fornuftige og velovervejede betragtninger, som han kom med her i dag, i stedet for den gang nykonservativ, nyliberal bragesnak, som vi blev præsenteret for i tirsdags, og som jo ikke kunne opfattes på anden måde, end at der her var tale om en klar nedvurdering af den offentlige sektor, af velfædssamfundet og af de mennesker, der arbejdede i den offentlige sektor.

Statsministeren sagde, at vi jo ikke er kommet med noget alternativ eller modstykke til den borgerlige regerings politik. Det mener jeg